

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Tomáše Kocourka a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2021, č. j. 39436/21/5100-31462-708633, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 19. 10. 2022, č. j. 59 Af 10/2022-78,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočce v Liberci (dále jen „krajský soud“) domáhal zrušení nebo vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2021, č. j. 39436/21/5100-31462-708633. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovu odvolání a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 29. 4. 2021. č. j. 714750/21/2601-70461-507184, kterým bylo zastaveno řízení ve věci dodatečného přiznání k dani z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2019.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 19. 10. 2022, č. j. 59 Af 10/2022-78, řízení o žalobě zastavil podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť žalobce neuhradil soudní poplatek.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 19 Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí poplatek za kasační stížnost 5.000 Kč.

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[7] Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 3. 3. 2023, č. j. 4 Afs 3/2023-30, o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti tak, že oba návrhy zamítl. Osvobození od soudních poplatků stěžovateli nepřiznal z důvodu, že kasační stížnost je zjevně nedůvodným návrhem, v důsledku čehož nebyly splněny ani podmínky pro ustanovení zástupce. Současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a k prokázání splnění podmínky povinného zastoupení advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. K tomu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 20. 3. 2023, stanovená lhůta uplynula dnem 4. 4. 2023.

[8] Stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek ani neprokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Na výzvu reagoval pouze podáním ze dne 4. 4. 2023, v němž opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Uvedl, že došlo ke zcela zásadním změnám rozhodných skutečností, v daném případě se nejedná o zjevně neúspěšný návrh, neboť se domáhá nápravy zločinů.

[9] Nejvyšší správní soud nerozhodoval o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudních poplatků musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakovaním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zamítl první žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost představuje zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. Na tom se ani po uplynutí jednoho měsíce nic nezměnilo. Za této situace by bylo opakované rozhodování o žádostech stěžovatele v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[10] Nejvyšší správní soud proto bez dalšího zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, neboť stěžovatel ani na výzvu soudu nezaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. O tomto nepříznivém následku nezaplacení soudního poplatku byl předem poučen.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další nedostatek podmínek řízení o kasační stížnosti, a to nedostatek zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože i k tomu byl usnesením ze dne 3. 3. 2023 vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70).

[12] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení o ní bylo zastaveno, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu